ბახტრიონი

ფასი 10.000 მ.

სტამბის მისამართი: სამხედრო სტამბა, ლორის—მელიქოვის ქ. № 8. ტელეფ. 8—61 განცხადების ფასი: სტრიქ. 20.000. ხელის მოწერა სამი თვით: 200.000 მ.

კვირეული სალიტერატურო და ინფორმაციის გაზეთი

№ 9 — ორშაბათი 4 სექტემბერი — № 9

ამიერ კავკასიის რესპუბლიკათა რკინის გზების მთლიანი სატრანსპორტო მომსახურეობის საზოგადოება

ზ ა კ ტ ა ჲ

მისამართი: ტფილისი პლეხანოვის პრ. № 138. ტელეფონი: ქალაქის № 1—76; სამსახურისა № 11.

ძირითადი თანხა 1.500.000 მან. ოქროთი

აწარმოებს ოპერაციებს:

1. ექსპორტი და იმპორტი შინაგანი და საზღვარგარეთისა
2. სასწრაფო და ხელსაყრელი რეალიზაცია ყოველგვარ სავალიუტო საქონლისა როგორც:

აბრეშუმი, მატყლი, ფრიზონი, აბრეშუმის პარკი, ბამბა, ბეწვეული, ხე—ტყე და სხვა

3. ამიერ კავკასიის ნაწარმოებთა რეალიზაცია, რ. ს. ფ. ს. რესპუბლიკის საზღვრებში, როგორც: ხილეულობა, ღვინო, კონსერვები ყველი და სხვა
4. პირველი გაყიდვა პირველ საჭიროების საქონლისა როგორც:

ფქვილი, შაქარი, ჩაი, ყველი, ერბო, საპონი და სხვა

5. ყოველგვარი საკომისიო ოპერაციები

საკუთარი წარმოებანი

1. კარაქისა 2. საპნისა 3. სარძევე 4. ყველისა 5. კონსერვისა: 6. თევზეულობისა 7. წამლებისა და სხვა სასოფლო—სამეურნეო და საქარხნო—საფაბრიკო წარმოებანი:

წარმომადგენლობანი და კონტორები.

კონსტანტინოპოლი: სპარსეთი—ბენტერგაზ. **ბათუმი**—მიხეილის ქ. № 8. **ბაქო**—მილუტინის ქ. № 3. **კავკავი**—მარიინის ქ. № 10. **არმავირ**—ფოსტის ქ. № 93 **როსტოვი**—სადოვაია ქ. № 13. **მოსკოვი**—ნიკიტინის ქ. № 13.

საუბნო ფილიალური განყოფილებები (უ ჩ ტ ა ო).

ბათუმი, სამტრედია, შორაპანი, ხაშური, ტფილისი, განჯა. აგიკაბელი, ბაქო, დარუბანდი, ალექსანდროპოლი, ნახიჩევანი.

დამატებითი მატარებლები

№ № 17 და 18

ბორჯომამდის

მატარებლები № № 17 და 18, რომელნიც თბილისსა და ხაშურს შუა მოგზაურობენ შაბათობით, 2 სექტემბრიდან ეს მატარებლები ივლიან ბორჯომამდე და უკანასკნელიდან კვირაობით.

თბილისიდან მატ. № 18 გავა დილ. 8 ს. და 35 წ., გორიდან 11 ს. და 47 წ., ხაშურიდან დღის 1 ს. და 25 წ., ჩავა ბორჯომში დღის 2 ს. და 55 წ. გავა ბორჯომიდან კვირაობით დღის 3 ს. და 55 წ., გორიდან—საღ. 7 ს. და 6 წ., თბილისში მოვა საღ. 10 საათზე. 2 სექტემბრიდანვე ბორჯომსა და ბორჯომ-პარკს შუა იმოგზაურებს დამატებითი ორი მატარებელი მატ. № № 17 და 18 მიმოსვლასთან შეთანხმებით. (—2—1)

1 ოქტომბერს ხელოვანთა სასახლეში გაიხსნება მეორე სეზონი

პოეზიის აკადემიის

მოხსენებათა ციკლი გამოცხადდება შემდეგ ნომერში.

ქართული დრამის სეზონი

სადაც არის დღეს სეზონი უნდა გაიხსნას. ტფილისში, რომელიც არასდროს არ ყოფილა ამდენ გადმოხვეწილ უსაქმო არტისტების ბუდეთ, ცხელებიანი მუშაობა სწარმოებს. ახალმა ეკონომიურმა პოლიტიკამ გზა გაუხსნა, რომ ამ „არტისტებს“ მეტი გასავალი მიეცეს და ტფილისი დღეს ლამის გადაიქცეს ერთ უზარმაზარ ვარიეტეთ. ათასი ქურის გადმოფრენილი ფრინველები („პერელეტნიე პტიცი“) ასე დაარქვეს თავის თავს ამ ნამდვილად მოხეტიალე ბუდეებმა მწიერმა კალიებმა), სრულიადაც არ ფიქრობენ საშემოდგომოთ სადმე გაფრენას, პირიქით მაგრად დადგეს თავიანთი ბუდეები, და არათუ თავის ნებით ძალითაც არ მოშორდებიან ამ ქალაქს, რადგან კარგი საზრდო აღმოუჩნდათ. ჩვენ რომ თავი დავანებოთ იმ ეანრს ვითომ ხელოვნებისას რომელსაც ისინი ასაღებენ ნაღდ ფულად, ჩვენ რომ თავი დავანებოთ აგრეთვე იმასაც რომ საბჭოთა სისტემა და მისი კონსტიტუცია ამას ვერ ეგუება, განა ჩვენ უნდა დავივიწყოთ, რომ ტფილისი საქართველოს სატახტო ქალაქია? და ვიკითხოთ რა ხდება ტფილისში იმისთვის, რომ ქალაქი ქართული იყოს, რომ ქართული დრამა ასრულებდეს იმ როლს, რომელიც მას დაკისრებული აქვს ისტორიულად.... შეიძლება გადაწყვეტით ითქვას, რომ ამ შემთხვევაში დაუშვებელი უმოქმედობა სწარმოებს. ქართველ არტისტების კადრს არ ემატება, არც ერთი ახალი ძალა, რადგან არ არსებობს არც სახელმწიფო და არც კერძო სტუდია, რომელიც ზედის ბოლომე ახალ არტისტს და არათუ ახალი ძალა არ ემატება პირიქით ძველი ძალებიც დაქსაქსულია.

სადაც არის უნდა სეზონი დაიწყოს და ჯერ დასიც კი არ არის შედგენილ, ჯერ რეჟისორებიც კი არ არიან მოწვეული და რა თქმა უნდა შედმეტია ლაპარაკი, რომ ახალი წარმოდგენების რეპერტუარი მიდიოდეს, ან რაიმე სათეატრო მუშაობა სწარმოებდეს.

ეს უკვე გადადის ეროვნულ სირცხვილში, სხვა კულტურულ ქვეყანაში ვერც კი წარმოიდგენენ, სხვა არ იყოს საქართველოს თითქმის საუკუნის თეატრის კულტურა აქვს, და ამიტომ გასაკვირი არ არის, რომ საზოგადოებაში და თეატრთან დაახლოვებულ ხალხში ისმის დრტვინვა, აქ უნებლიეთ დაიბადონ რაღაც ღალატს, რადგან მართლაც წარმოუდგენელია მეტი დაუდევრობა და საქმის მივიწყება.

წარმოიდგინეთ მართლაც რომ შესადგენ დასი ეხლა, რა უნდა ითამაშოს ამ დასმა, ის პიესები, რომელთა თამაშში უკვე ტიპიურად შეიძლებოდა, და რომელნიც საზოგადოებასაც იზიდავდნენ ზოგ მიზეზების გამო მოხსნილია რეპერტუარიდან და რჩება ისეთი ხლამი, რომელის გათამაშებაც სამუდამოთ შეაძულებს ხალხს თეატრს. ჩვენ კი ჩვენი სათეატრო ავტორიტეტების გაძლიერებით ვამტკიცებთ, რომ ძვირად შეიძლება ისეთი ერი, რომელსაც ამდენი თეატრალური პოტენცია ჰქონდეს, როგორც ჩვენი ერია. თავი რომ დავანებოთ ჩვენ საკუთარ თეატრის მოღვაწეებს, რომელთაც პირობები უშლიან უფრო დიდი გამოჩნდნენ ამ მასშტაბში ქართველები დიდ რუსეთის სცენაზედ ამდენ ნიჭს იჩენენ: როგორიც სუმბათაშვილი, კ. მარჯანიშვილი და ვ. მჭედლიშვილი.

და განა გვითხულობთ ჩვენ სირცხვილი არ არის ამ პოტენციის ერი, ზოგიერთ უპასუხისმგებლო პირის მოქმედების გამო უთეატროთ დარჩეს.

ჩვენ ვიცით და საზოგადოებაც დაინტერესებულია სამეცადინოზე იყოს გამოყვანილი ის პირები ვინც უშლიან ამ საქმეს, რომ ჩვენ ვიცოდეთ ვისთან გვაქვს საქმე. ქართველი ხალხი არ ზოგავს არაფერს რომ ეროვნული საქმე გააკეთოს, თეატრის სადირექტორო ჩაუყარის მოეხედავათ ამისი წინ უხვდება ისეთი ფაქტი, რომ ტფილისში დღეს ქართული თეატრი არ არსებობს. წინად აქ თეატრის ბინის უქონლობაზე იყო საქმე, მაგრამ წინანდელმა და ეხლანდელმა მთავრობამ შეიჩნეს, რომ ტფილისში ქართულ დასს უნდა ჰქონდეს თეატრი და ამიტომ შეიყიდეს კიდეც ტარტის თეატრი, მაშ რა უშლის ხელს თეატრის მოწყობას, მაშ ვისი ბრალია ეს პარალიჩი. ჩვენ გვგონია, რომ ამაში საზოგადოებასა და ხელოვანთა გარდა დაინტერესებულია მთავრობა, რომ გამოიძიოს საქმე და თვითონ აგვაშოროს ასეთი ეროვნული მარცხი. ქართველი არტისტები, რომ ვერ შეიქნებიან „პერელიოტნიე პტიცები“ რომ სადმე გადაფრინდნენ და ასეც რომ მოხდეს რა ემველება იმ ხალხს რომელიც თეატრისთვის არაფერს ზოგავს და თეატრი მაინც არ უნახავს.

ჩვენ მივმართავთ სრულიად საქართველოს ხელოვანთა კავშირის მთავარ კომიტეტს, მიაქციოს ამას ყურადღება, გამოიკვლიოს ფაქტები და დაამხილოს მოხსენება სადაც ჯერ არის, რომ ამას მიეცეს დასრულება, რადგან ამ საქმეში დაინტერესებულია საზოგადოებასთან ერთად ხელისუფლებაც. ამას მოითხოვს ის მორალური პასუხისმგებლობა რომელიც აქვს ამ კომიტეტს, როგორც ერთადერთ დაწესებულებას რომელიც ამორჩეულია ყველა ქართველ ხელოვანთა მიერ განსაკუთრებულად დარგისა, ამას ექნება დიდი მორალური და შეიძლება ეფექტიური კიდეც საქმის გამასწორებელი მნიშვნელობა.

მეთაური აწყობილი იყო როცა რედაქციას მოუვიდა ცნობა აკადემიურ თეატრების განსაკუთრებულ მმართველობის გამგედ ალ. წუწუნავას დანიშვნის შესახებ.

უნდა ველოდეთ, რომ წუწუნავას მხატვრული მომზადება და გამოცდილი ხელი შესძლებს თეატრის არეულ დარგულ საქმეების გამოსწორებას.

რედაქციის თანამშრომელმა იქონია საგანგებო საუბარი ალ. წუწუნავასთან. მეთაურში აღძრულ საკითხების შესახებ შემდეგ ნომერში იქნება მოთავსებული.

ალექსანდრე სუმბათაშვილი

ალექსანდრე სუმბათაშვილი-იუჟინის იუბილე.

12 სექტემბერს მოსკოვში გადახდილ იქნება 40 წლის იუბილე ალექსანდრე სუმბათაშვილი-იუჟინის 40 წლის სცენაზე მოღვაწეობის. როგორც ეტყობა ამ იუბილეს ექნება გრანდიოზული ხასიათი, რადგან სუმბათაშვილი დღეს რუსეთში ცნობილია როგორც უპირველესი დამსახურებულ არტისტებში. რამდენიმე წინად მოსკოვში ტრადიცია იყო, რომ სუმბათაშვილის სახით წარმოედგინათ რუსეთის თეატრი, რუსეთის ყველა ხელოვანთა წრეში სუმბათაშვილს დამსახურებული აქვს დიდი სიმპატიები. უკანასკნელ დროსაც მიუხედავათ ცუდი პირობებისა, რომელიც შექმნილი იყო მოსკოვში სამოქალაქო ომის გამო, სუმბათაშვილი არ ჩამოშორებია სცენას და პირიქით მას ეკავა საპასუხო მეგობლო როლი დრამატიულ თეატრების კომისარის. ქართველ არტისტებმა იუბილეზე დასასწრებლად აირჩიეს რეჟისორი კ. ანდრონიკაშვილი, რომელიც როგორც გადმოგვცემენ ვერ მიდის მოსკოვში, რადგან ამისთვის საჭირო თანხა ვერ იქნა გადადებული ყოვანაც ჯერ არის (საკვირველია, რომ თანხების ნაკლებობაზე სწორედ მაშინ ჩამოვარდება ლაპარაკი, რაც უნდა ცოტა იყოს, როცა საკითხი ქართულ თეატრს და მის პრესტიჟს შეეხება ყველას ახსოვს რა წოდებული ჩამჭრელება დასტოვა განსვენებულმა კოტე მესხმა თავის სიტყვით სუმბათაშვილის 25 წლის იუბილეო დროს. ამის შემდეგ სუმბათაშვილი თავმჯდომარე იყო ქართულ კოლონიის მოსკოვში და დაუფასებელი ღვაწლიც მიუძღვის ქართველ ახალგაზრდების წინ, რომელნიც მოსკოვში სწავლობდნენ. სრულიად საქართველოს ახალ მწერლობის კავშირმა თავის სახელით წევრს და ამავ დროს საქართველოს სიძველეთა რეკვაკტორის კომისიის წევრს პავლე ინგოროყვას, რომელიც ამ ჟამად მოსკოვში იმყოფება დაავალა იყოს კავშირის წარმომადგენლად იუბილეზე, რის შესახებ მანდატით დეპეშით გაეგზავნა პ. ინგოროყვას მოსკოვში.

ალექსანდრე სუმბათაშვილი საქართველოში.

შემოდგომის დამლევს საქართველოში ჩამოვა მოსკოვიდან ალექსანდრე სუმბათაშვილი-იუჟინი. მას გადაწყვეტილი აქვს იუბილეის შემდეგ დაისვენოს სამშობლოში და შემდეგ მიემგზავრება ამერიკაში, სადაც ერთერთ კინემატოგრაფის ფირმას გადაწყვეტილი აქვს მისი მიპატიჟება, რომ მისი ხელმძღვანელობით დადგმულ იქნას კინო ტეატრისთვის „ღალატი“. სუმბათაშვილი საქართველოში ამ ფირმისთვის შეიძენს ქართულ კოსტიუმებს და სხვა საერო ნივთებს და აგრეთვე ადგილის შესწავლის პლანს დადგმისთვის. ქართველ არტისტების და ხელოვანთა წრეში ტრიალებს აზრი, რომ სუმბათაშვილს მოუწყოს შესაფერი დახვედრა და თუ იუბილე ვერ შეიქნა მისაგებებელი მას დაბრუნება სამშობლოში რაიმეთ მაინც იქნეს აღნიშნული. როგორც გადმოგვცემენ ამ ჯგუფს ქალაქის სათავეში ცნობილი დამსახურებული არტისტი ვალერიან გუნია, რომელიც აგრეთვე ითვლება სუმბათაშვილის მხარდ მეგობრათ. ჩვენ გვგონია ეს აზრი სხვებშიც იპოვის გამოძახილს, რადგან სუმბათაშვილი მიუხედავათ იმისა, რომ თავისი დღეები რუსეთის თეატრს შეალია, მაინც ქართველი დარჩა ბოლომდე და კოტე მესხის მიერ გაკიცხული სიტყვით, თავის პიესით „ღალატი“-თ გამოხატული თავის ღალატით აგრეთვე გადმოგვცემენ რომ ამ სამი წლის წინ ქართული მთავრობა აწარმოებდა მასთან მოლაპარაკებას, რომ ის მოეწვიათ ხელოვნების მინისტრათ საქართველოში.

—

არტურ ლეისტის წერილები

ქართველები და ზღვა.

წარსულშიაც ქართველებისთვის ზღვა იყო რაღაც შორეული, უცნობი. არც ქართლის ცხოვრებაში და არც ქრონიკებში არ არის ცნობა, რომ ქართველები ზრუნავდენ ზღვაზე, რომელიც დიდ მანძილზე უვლის გვერდს, სამეგრელოს და აფხაზეთის სანაპიროებს და აგრეთვე აკავშირებს საქართველოს ევროპასთან. რა თქმა უნდა წარსულშიაც და შემდეგაც ჰქონდა დამოკიდებულება საქართველოს ბიზანტიასთან და სხვათა დასავლეთთან, მაგრამ დამოკიდებულება იყო არა პირდაპირი, არამედ შუამავლებად იყვენ ბერძნები და გენუელები. უკანასკნელები აკავშირებდენ კოლხეთს ბიზანტიასთან, მოჰქონდათ და მიჰქონდათ საქონელი, ქართველები კი ამ საზღვაო ურთიერთობაში არავითარ მონაწილეობას არ ღებულობდენ. ისინი არას დროს არ ყოფილან ზღვაოსნები, არამედ იყო ხალხი ხმელეთის.

ვეფხის ტყაოსანში რუსთაველი რამოდენიმეჯერ იხსენიებს ზღვას, მაგრამ გულგრილად, გარეშე აღფრთოვანებისა, არ აქვს სურვილი მისი გრძნობით გამთბარ ბუნების სურათის მოცემისა და ეს გასაგებია, ვინაიდან გრძნობა ბუნების, რომელიც უსათუოდ აქვს თანამედროვე განვითარებულ ადამიანს, მაშინ არ იყო კიდევ გაცხოველებული. არც დანტეს, არც ტორკვატო ტასოს და არც ფრანგ ტრუბადურებს არ იტაცებდა ბუნების სილამაზე ისე, როგორც თანამედროვე პოეტებს. ბუნების გრძნობა განვითარდა ნელი ტემპით და გასაკვირველიც არ არის, რომ ძველ ქართულ პოეზიაში არ მოიპოვება ზღვის აწერილობა. აგრეთვე არც მე-18-საუკუნის ქართველ პოეტს არ მიუქცევია ყურადღება ამ საუცხოო, მძლავრ სტიქიისთვის, რომლის შესახებ დღეს უკვე მთელი ანტოლოგიების შედგენა შეიძლება ლიტერატურიდან.

მაგრამ მე 19 საუკუნეშიაც და მე 20 საუკუნის დასაწყისიდან დღემდე ქართველების გულგრილობა ზღვისადმი არ შეცვლილა და არც პოეზია და არც პროზა არ ამტკიცებს, რომ ქართველებმა დაიწყეს დაინტერესება ზღვით, რომელთანაც ასე დაკავშირებულია მისი დასავლეთ ნაწილის მომავალი. მართალია მეურნეობის თვალსაზრისით ქართველები უკანასკნელად დაუახლოვდენ ზღვას, მაგრამ ეს არ არის საკმარისი. სანაპიროებზე მისვლა მოსვლას წინანდებურად უმთავრესად აწარმოებენ ლაზები და მხოლოდ შემდეგ მეგრელები. უკანასკნელთა შორის არიან აგრეთვე მენავეები და მეთევზეები, მაგრამ არც ეს არის საკმარისი.

ქართველებმა, რომლებიც ზღვის ახლო ცხოვრებენ და მის გაღმის ქვეყნებს იმყოფებიან, უნდა შეისწავლონ იგი კლიმატიური, მეტეოროლოგიური და სხვა მხრივ.

ახალი ესპანეთი.

სამხრეთი ამერიკა და მექსიკა ჯერ კიდევ იმამდე იყვენ დამდგარნი მატერიალურ და გონებრივ კულტურის განვითარების გზაზე. პროგრესი უმთავრესად ემჩნევა არგენტინას, ურუგვეის, სამხრეთ ჩილის მექსიკაში, ესე იგი ლათინურ ამერიკის იმ ქვეყნებს, რომელთაც აქვთ რბილი კლიმატი, მაშინ როდესაც ეკვატორთან ახლო მდებარე ქვეყნებში კულტურულ განვითარებას აფერხებს მეტად არახელსაყრელი კლიმატი. აღნიშნული ქვეყნები იმის შემდეგ, თითქოს ახალ ცხოვრებაში შევიდენ და გაოცებულ ევროპის წინაში გაიშალა სურათი, სასიხარულო ზოგთათვის და მოულოდნელი და იქნებ შემაწუხებელი მეორეთათვის ახალ ლათინურ, ესე იგი ახალ ესპანეთის მოძრაობის ცენტრი არის არგენტინის სატახტო ქალაქი ბუენოს-აირესი, რომელიც მალე იქნება მეტოქე ნიუ-იორკისა, იმ ჩრდილოეთ ამერიკის სატახტო ქალაქის, რომელიც უკანასკნელ ათეულ წლებში ისწრაფოდა ლათინურ ამერიკის ეკონომიურად დამონებისაკენ. ახლა საეჭვოა მეტად ამ მისწრაფების განხორციელება და შესაძლო კი, რომელისაც მეტად ამჟამად ეკიდება ანგლო საქსური ამერიკა, თანდათანობით მაგრდება და მჭიდროთ უკავშირდება ლათინურ ამერიკის დანარჩენ რესპუბლიკებს. უეჭველია ესპანურ სახელმწიფოთა კავშირი პორტუგალურ ბრაზილიასთან ერთად ახლო მომავლის საქმეა. მაშინ დასავლეთ ნახევარსფეროზე გაჩნდება ძლიერი ჯგუფი სახელმწიფოთა, დასახლებული განსაკუთრებით ესპანელებით, ვინაიდან მხოლოდ ბრაზილიელები ლაპარაკობენ პორტუგალურ ენაზე. მაგრამ ახალ ესპანეთის სიძლიერე გამოიხატება არა მხოლოდ პოლიტიკურ სფეროში, არამედ კულტურულშიაც. მის ყოველ ცენტრში სწარმოებს გაცხოველებული გონებრივი და ტეხნიკური ხასიათის მუშაობა. ვითარდება მეცნიერება, ლიტერატურა, ხელოვნება, განსაკუთრებით კი მუსიკა და მხატვრობა.

როგორც ზევითაც იყო აღნიშნული მთელი ამ მოძრაობის სათავეში დგას ახალგაზრდა, ენერგიული და მოქმედი არგენტინა, რომელიც თავისი ცხოვრების განაყოფიერების მიზნით, არა თუ აგზავნის მხოლოდ ყოველ წლობით ახალგაზრდობას გერმანიის უმაღლეს სასწავლებლებში, არამედ იწვევს კიდევაც გერმანიიდან სხვა და სხვა სახის მეცნიერებს. ამასთანავე იგი შეეკრა გერმანიას კულტურულ კავშირით, რომლის წევრებადაც ითვლებიან გერმანიის და არგენტინის ცნობილი მეცნიერები. გარდა ამ საზოგადოებისა არსებობს აგრეთვე სხვა კულტურული კავშირი, რომლის მიზანსაც შეადგენს გერმანიისა და მთელი ლათინური ამერიკის ურთიერთი გაცნობა.

გერმანელები საერთოდ სამხრეთ ამერიკის ახალ კულტურულ მოძრაობას დიდ მნიშვნელობას აძლევენ და ამჟამად ესპანურ ენის შესწავლის მსურველთა რიცხვი გერმანიაში მეტად დიდია, მაშინ როდესაც ფრანგული ენის შესწავლა დღითი დღე სუსტდება.

იმიერ ოკეანის ახალ ესპანეთისა რომელიც არის ახალი და თავისებური კულტურული მოვლენა უთუოდ, უეჭველად დიდი მომავალი აქვს და გერმანია, რომელიც ხელს უწყობს მის განვითარებას, ამით ხელს უწყობს ისეთ კულტურულ ერთეულის შექმნას, რომელიც აღიდგება წინ ჩრდილოეთ ამერიკის ანგლო საქსურ კულტურულ უპირატესობას.

ეკლოგა

სულ იწვიმებენ შენი ცურები,
დაგვეცა წარღვნით შენი ჯიქანი.
მაგრამ შენ ჯერაც არ იწურები,
არ შეწყვეტილან შენი ქვენი.

სდევნიან ქარებით სარძევეებს,
მაღალ ტევრებს სწვდებით ძირებით
ვერით შენს რძეებში დარწყულება
შენი მარაქით დაზილულება.

გააქთ გრიალი კვრატებს, გვირებს
დაგბრუნებს თავზე ერბოს მორევი
სასუქს, სიმსუქნეს მოხვეტილ რძეებს.
სამხსრ მარძეებს მოჭრილ მორიგეთ.

ხორცით და ქონით გადაჭედილი
მოაშორიალებ დაძაგრულ ჯაგარს.
მე მინდა ვიყო ჯილღ-ეღ-ცინი
შენი ფაშვები დავაგო რიგად!

გიორგი ლეონიძე

2 სექტემბერი
ტფილისი

ქრონიკა

ცისფერი ყანწების გენეალოგია

ოქტომბერში გამოვა გიორგი ლეონიძის წიგნი:
„ცისფერი ყანწების გენეალოგია“
1. გრიგოლ რობაქიძე
2. ვალერიან გაფრინდაშვილი.
3 პაოლო იაშვილი
4 ტიციან ტაბიძე
5 შალვა აფხაიძე
6 ნიკოლო მიწიშვილი
7 სანდრო ცირეკიძე
8 კოლაუ ნადირაძე
9 ალი არსენიშვილი
10 ნიკო ლორთქიფანიძე
11 არისგო ჭუმბაძე
12 ლადო გუდიაშვილი

აკადემიური თეატრების მართველობის გამგე

სახელმწიფო აკადემიურ თეატრების სავენეებო მმართველობის გამგედ დანიშნა რეჟისორი ალექსანდრე რიგდენის ძე წუწუნავა. იგი უკვე შეუდგა მოვალეობის ასრულების ასრულებას და იმუშავებს გეგმას მომავალ სეზონებისას.

რაჟდენ გვეტაძის ლექსების მესამე წიგნი.

ენკენისთვის მეა რიცხვებში გამოვა რაჟდენ გვეტაძის ლექსების მესამე წიგნი—„ვერები“.

ქართულ სიძველეთა რევაკუაციის კომისიის დაბრუნება:

მოსკოვიდან მიღებულია დეპეშა სიძველეთა რევაკუაციის კომისიის დაბრუნების შესახებ: კომისია (ექვთ. ბერიძეს და კორნელი კეკელიძეს) ტფილისში მოელიან სექტემბრის 4 კომისიის ერთი წევრი პავლე ინგოროყვა კი რჩება მოსკოვში საქმეების საბოლოოდ მოსაგვარებლად.

რეჟისორი მარჯანიშვილის ჩამოსვლა

დღეს ორშაბათს მოსკოვიდან ჩამოდის ცნობილი რეჟისორი მარჯანიშვილი

აკადემიური თეატრების მმართველობა.

სახალხო კომისართა საბჭოს თავმჯდომარის და სახალხო განათლების კომისარის მიერ დამტკიცებულია პროექტი აკადემიურ თეატრების მმართველობისა. თანახმად პროექტისა არსდება ერთი მმართველობა სახელმწიფო თეატრების, რომლის ხელში იქნება უმაღლესი მეთვალყურეობა თეატრებისა, საერთო სახელოვნო პოლიტიკა, რეპერტუარის შედგენა, დასის დამტკიცება და სხვა რიგის სახელოვნო კომიტეტის კომპეტენციაში. პროექტით გათვალისწინებულია თეატრების მმართველის და პოლიტიკური კომისარის დანიშვნა.

სამუსიკო სასწავლებლის რეორგანიზაცია

სახალხო განათლების კომისარიატთან დაარსდა სამუსიკო სასწავლებლის რეორგანიზაციის გეგმის შემმუშავებელი კომისია, რომელშიაც შედიან: კომპოზიტორი მელიტონ ბალანჩივაძე, თამარ ვახვახიშვილი და პირველი სახელმწიფო კონსერვატორიის პროფესორი ბარხუდარი.

კომისია უკვე შეუდგა მუშაობას და მას სულ მოკლე დროში დაასრულებს.

ქეთევან მაღალაშვილის სურათები.

ახალგაზრდა მხატვარმა ქეთევან მაღალაშვილმა დაამთავრა მოქანდაკე იაკობ ნიკოლაძის სურათი. უკანასკნელი დიდი არტისტული მიღწევით არის შესრულებული. ძველი ოსტატების სახე ნიკოლაძის ამეტყველებულია მოხდენილ ფერებით და დამთავრებული ტეხნიკით ერთგვარ გალერეის ქვეშა სართულის პატარა ოთახის კედლებს აცხოველებს აგრეთვე ქეთევან მაღალაშვილის მიერ შესრულებული პორტრეტები: მხატვარ ლ. შევარდნაძის, ირაკლიონ სონღულაშვილის, ნათიძის და სხვათა. მაღალაშვილი, ერთად ერთი პორტრეტისტია ქართულ მხატვრობაში, და ამით არის იგი ღირს შესანიშნავი და საყურადღებო.

ბესიკი
(1744—1794)

პირადი განცდა რეალური, ცხოვრების სინამდვილეში ატანილი, წყაროთაგანია ხელოვნურის ნაწარმოებისა. მგოსანი გამოსცდის სულის რომელიღაც მოძრაობას, სურათებში ჩამოაყალიბებს მას და შესძლებს სავსებით გადმოგვცეს იგი. ამისთანა პოეტური ქმნილება აღმოცენებულია სინამდვილის წიაღიდან, აღმოცენებულია თვით ცხოვრებიდან; იგი განსაზღვრული დროისა და ადგილის სფეროში მომხდარი ამბავია.

ძნელად დასამუშავებელი მასალაა ეს: იგი განცდა პირადია, მხოლოდ ერთის გრძნობა, ფიქრი თუ ნდომა, მარტოოდენ მისი სიხარული ან სიმძიმილი. განმცდელისთვის რომ საყურადღებოა, სხვისათვის შესაძლოა არ იყოს საგულისხმიერო. იგი განცდა პირადობის ფარგალშია მოქცეული, ეგოისტურია და ან სრულებით არ შეეხება გარეშე არსს, ან შეეხება მხოლოდ გაკვრით, მას არ შეუძლიან აზალოს სხვაში სათანადო თანაგრძნობა, შეიერთოს სხვის გულის სიმები, შეიხმატკბილოს; უძლურია აღძრას სხვის გრძნობები მეგულებად, ტალღებად, აღქაფებულ ზვირთებად, რომლებიც მძლავრად იწყობენ ქონობას პირველ განმცდელის აზვირთებულ ბუნებასთან ერთად და შეთანხმებით.

ამგვარი განცდა ძლიერებას მხოლოდ მაშინ ეზიარება, როდესაც შესძლებს დაარღვიოს პირადი ზღუდე, გამოვიდეს ერთეულის ფარგლიდან, განსაზოგადოვდეს და ბევრეულისათვის შეიქმნეს ისეთივე სინამდვილით და სიმწვავით საგრძნობი როგორიც ფიხელი შესაგრძნობელიც იყო პირველ-განმცდელისათვის. სიძნელე ამ განსაზოგადოებაში არის, თანაც შერჩენაში შეგრძნობის მეხიერების,

ესეთი განვითარება თუ განსაზოგადოება პიროვნულის შეგრძნობისა მხოლოდ მაშინ შეიძლება, როდესაც კერძო განცდა თვისი ბუნებით თანაზიარია საერთო განცდისა, როდესაც თანახდეს მას საკაცობრიო თვისებები თუ ხასიათი თანაც ისეთი მძლავრია და დიდი, რომ მისი ძალა და სიღრმე სავსებით ჰფარავს ყველა სხვა. ამგვარ შინაარსს სახეც სათანადო უნდა ჰქონდეს, ცოცხლად მხატვრული.

ამას მიაღწია ბესიკმა. ეს მან შეძლებინა იმ საშინელმა ტანჯვამ სულიერმა, რომელმაც ბრძმედში გამოატარა მისი არსება და ჩამოაყალიბა მისგან ამ შემთხვევაში ახალი სახე თითქო ზეკაცური. სხვა ნაწერებში უბრალო მელექსე, ბესიკმა ასახა თავისი პირადი საბედისწერო განცდა ისე ფართოდ, ისე ძლიერად და ცოცხლად, რომ ამ გრძნობის ხატმა გაარღვია მოჯადოებული წრე პიროვნულის განცალკევებისა და აქცია იგი გრძნობა საზოგადო მოვლე საკაცობრიოდ, ისევე უშრეტად, როგორც არის თვით გული კაცობრიობისა. ბნელი ძალებისაგან ჩაშლილი მხიარულისა სიყვარულის ხანძარი ისეთის ელვარებით არის აღბეჭდილი მის ლექსში, რომ ამ სასტიკი განცდის აღელვა ყველასათვის სავსებით დამაკმაყოფილებელი ხდება ყოველთვის. ბიოგრაფიისაგან ბურუსბილი ნათელი მიჯნურობის და ამისგან. წარმოშობილი ტანჯვის მგოსანი ბესიკი.

ბესარიონ გაბაშვილი—გვარის მეგონება, გაბათონება ისტორიული მოღვაწეობის. ტუჩები სარი ლალად ზრდილი, გარდაფურჩქნილი, სიყვარულით ჩასუნთქული. უძლებოდა მწვანით მისა ჰანგუს:

მაისის ვარდმან ფურჩქნილმან, ბესიკმან მწვანით მოსილმან ბულბული აარო..

აღტაცებული იყო ბესიკისთვის ღამაზით ჩაცმა: ერეკლე მეფის სასახლის კარი ყურამდინ იყო იმისთვის ღია. მისი მამა ზაქარია—ღირსი მოძღვარი განათლებულის თეიმურაზისა. რწმენის კაცი უტეხად მბრძოლი. ანტონ კათალიკოზს 1-ს იმან ძღობა სულის შეგნებაში, ბრძოლაში; განათლებით მიწამ იყო გოლიათი. ძლიერს და ალმოგა ერეკლესგან ხელთამყოფილი. განვითარებული ბესიკი მეცნიერი მამის ხელში, მეფის შვილებთან. მგოსნობის ნიჭით შემკობილი მომღერალი, კარგი მეთარე. სახელმწიფო საქმეებშიც ალღოიანი, სიყვარული თვით ერეკლესგან: მას მინდობდა სახელმწიფო საქმეს საშინაოს, საგარეო საქმეთათვის სანდოკარი იგი ჭაბუკი. მოსიყვარულე გულით მგული, ნათელი ზნეობით; მშვენიერის ყოფა-ქცევისა, რაინდი თავდადებული თეიმურაზის ქალის ანასი, ჩვილით ყრმობიდგან მასთან შეზრდილი. ანა ეხლა ბედშეცვლილი ქალი, დიმიტრი ორბელიანის ქვრივი (1772 წ.) თავის ძმის სახლში დაბრუნებული. გარდაშლილია მის მშვენება შეწყვეტელი. რა ლაღაზა!

თვალთა ნარგიზი დამდაგისა! შენ მელნის ტბის მორევსა მზე მშვენებით მორევსა. გიშრისა ტბანი გამზრდელნი, მიმზიდველნი ჩემის გულისა! იქ თვალისა ზღვებსა ზეცნი ნავნი მიმოსცურავენ, თვალნი ლამაზნი ეშხის მღერით მიმოარხევენ იგი თვალნი მე, მათს არშიებს, ისარს მკვეთრ მარით......... მშვენიერის თვალთათა პინელ-წამწამნი გასწ შესაფრენს, შავნი პინცნი მათ დარაჯად ეხურდებიან. წარბი წვრილი. მშვილდ—ქამანდი. ყორნის ბოლო ის არის! ისევა, რაზმებმა მწუხარეთა დასწერეს გული!....... სევდის პინცნ ჯარნი დარაზმულნი ბრძოლისა გულისა, სადაც სახე-

სა მთვარის მზგავსსა, იმისსა დარსა, თვით თვით ღაღუში გაქსვებული მის ბადრ სახეზე! ზამბახ ლაწვებზედ გარდამძლარი მაისის ვარდი! შენ ბროლის ცაზედ ვარდნა ბადი გაეწითლა არვებით......... პირსა მთვარისა მეენარესა მშვენიან ხალნი. ის, ღაღად გულისა მეფილვიან მის ქუფრნი ხალნი!....... ვარდის ბაგენი, სად სიტკბო ძოწი მოუზღუდავს, ლალს მოუცავს ბაგისნის დარანი. იქ იაგუნდი მოკანაობს, ტბილთა შუქნი გამოკრთიან, ციაგლებიან. ძოწ—ლალ ბაგე დამდაგე!..... ზილქნი ნაშალნი, თხზულნი ღალალნი, თმანი გიშრისა ელვარებენ ტურფამდინ. მკვეთნი. თმა ლეშამბარ—წინამძღ...... ყელსა ბროლისსა ბროლებსა კვეთილი მკაფ მეცვლილად. მან ყელს აღმასი ისურვა: კეკლუცობა სატრფიალოდ ისურვა! ზამბახს ყელი სურისა: მისი ტრფობა მიუწვდომელი!......... ბროლის მკერდსა მკერდ ძნათობსა სხივი დაჩნდება. მკერდ-ფიცარი საღვთაეო ტურფად მშვენიერ თეთრი თმოვანი მანზედ მშვენის. იგი ნარინჯნი ორნი ტოლნი მოჰქონდენ ხელად!....... ქსინან ალვას ორნი ნარინჯნი მოაზრგველნი; მკლავნი ბროლისანი; თითნი თლილნი, მოსაწველნი .. ... ზამა სიროსის ლამაზ ხმისანი, ამოდ და წყნარად სიტყვა მეხმა მზისა ენისა: მეტკბობით იცის მან ლექსი. თვალთმშვენიერისა....... წვრილი წელი ქვაქნის მწველი. ზარით წელი. მას ლაქკარისა მის მნახველნი ქვეყნად მიელეულნი. ტან-ნაკვთად სრული, ალვა რხეული, მაშინა სოსანი. ტანი ტურფანი ბროლწანწკარი ღვთიდ მოენი! წინ-კაცად გული მის მიმოსვრით, მისსა ცეცხლი დამწვა უცეცხლოდ მისსა წყლის შიმოტანამა......... ან, ალვათ ტანადრობით: მან, ბედბედის მივალ ენა მან. გაობოწყვენას პირ ისაგეს დამარცხებული ხარ შენა....... პინდათა ხელ-

მწითური: ოჰ, წოდებშე დამიკარგე!.......
—ამ ქვეყანაზე?!
—რატომ, გენაცვა?
—ვაი თუ............

იმედი ჰქონდა ბესიკს, აღსრულდებოდა ეს ნატვრა: ანა თანაგრძნობდა მას ნეტარ იყო იგი ზანი, მშვენიერმან რომ უწოდა მას თვის მეგობრად. მეორეზით სავსე ახალგაზრდა ეჯერ დამზეროდა ამ ნეტარებამ გრძნობამ: მშვენებით სავსემ ანდამატიერით მიიზიდა იმისი გული უზომო ღაათრით. ქალის ტრფობა ბესიკს გულში ინათებოდა სიღრმიდროდ ესაბა; ის სიყვარული ან გარდაფურჩქნა, გარდიშალა. ქალის სახე იმისათვის შეიქმნა მაზე. ანამ იგრძნო მძლავრი ძალა მის სიყვარულის და უარ არ ჰყო, გაიზიარა გულწრფელად იმისი გრძნობა. ალერსი უშურველად ეს ვაჟკაცი მისსა თვალებისა. ეხლა.... ვარდს ბეგლებული შეეწყალა, ლალის ფერად გარდაშლა. მიეჯნურა მიაზედა სულის ძალა. ზეციდ იგრძნო თავის თავი, რჩეულთაგანად: იგიც არის თავისთავადი, ამასაც აქვს დასაბამი! გაუძლიერდა იმედება, უკვე ჰქონდა ნეტარების მოლოდინი გულს ჩაბარებული. უსაფუძვლოთ არ მოსჩანდა მისი მიდრეკილება: ბესიკი უკვე ჩვეული, დიდად განათლებული მგოსანი, ერეკლესაგან მიჩნეული, სახელმწიფო სამსახურში მინდობილი: ანდაზეთ მაღალ ღირსებით შემოსილი, თავადებთან შეტოლებული. ანა ქალი ქვრივი, მაგრამ უკვე ხელშეუხებელი, თავადის ქვრივი. ისეთ შორის გარეგნულ მშვენიერი ლოდი სასხამ, დიდი ღირსებაგ აღარ არის ანასათვის დაუძლეველი მშვენიერ რაინდის. უკვე მოიწყვა: თვითონაც გამოჯანსაღდა, დაუსაბეს ბესიკს დაუბრუნვა. ქალი ეხლა მისი იყო თავისუფალი; მაგრამ სხვაგან შესაძლო ბესიკისთვის იგი ლაზარე; მწუხარებით ტოლად დაუდებებდნენ. ვაზმე მას

ვაჟა-ფშაველა

მოგონება

ვაჟა გავიცან 1900 წლებში [illegible]

[illegible]

ონინ

[illegible]

ჯ. ქუთაისი.
ივლისი 15.

[illegible]

შენს იქით.

[illegible]

[illegible]

რედაქტორი: [illegible]

ყველა მატარებლების მიმოსვლის ცხრილის შეცვლა 1922 წ. 1 სექტემბრიდან

მატარებლების გამგზავრება — თბილისიდან უკანასკნელ სადგურამდე || **მატარებლების მისვლა** — თბილისში უკანასკნელ სადგურიდან

თბილისის დროთი

თბილისი-ბათომი-ფოთი და მისი შტოები

მატარებლების № № 22	6	4	2	სადგურები	მატარებლების № № 1	3	5	21
11,45 ღ.	10,30 საღ.	11,40 დილ.	6,15 საღ.	თბილისი	8,25 დილ.	6,00 საღ.	6,00 დილ.	3,25 ღ.
1,03 ღ.	11,20 ღ.	12,41 დღ.	7,04 "	მცხეთა	7,43 "	5,07 დღ.	5,25 "	2,24 "
5,50 ღ.	1,24 ღ.	3,4 "	9,04 დღ.	გორი	5,57 "	2,56 "	3,38 "	10,07 საღ.
9,35 დილ.	3,18 ღ.	5,8 "	10,49 საღ.	ხაშური	4,30 ღ.	1,16 "	2,15 ღ.	6,43 "
—	—	6,15 "	—	ბორჯომი	—	11,55 დილ.	—	—
2,18 დღ.	6,52 დილ.	8,59 საღ.	2,30 ღ.	შორაპანი	12,17 ღ.	8,50 "	9,51 დღ.	1,00 დღ.
—	მოდის	12,40 დღ.	—	საჩხერე	—	4,54 დღ.	—	—
—	მოდის	11,50 ღ.	—	ქუთაისი	—	5,30 დილ.	—	—
7,36 ღ.	9,35 დილ.	12,32 "	5,21 დილ.	სამტრედია	9,14 ღ.	5,07 "	7,14 ს.	6,25 დილ.
—	—	2,13 "	—	აბ. სენაკი	—	2,19 ღ.	—	—
11,58 ღ.	—	3,40 "	—	ფოთი	—	12,44 "	—	5,00 დილ.
3,00 ღ.	1,00 დღ.	4,50 "	8,45 დილ.	ბათომი	6,00 ს.	12,15 "	3,25 ღ.	10,00 "

თბილისი-ბაქო-დერბენტი-პეტროგრადი

მატარებლების № № 21	5	3	1	სადგურები	მატარებლების № № 2	4	6	22
5,40 დღ.	8,00 დილ.	9,30 ს.	11,00 დილ.	თბილისი	3,00 დღ.	7,15 დილ.	8,25 ს.	9,45 დილ.
11,53 ღ.	11,33 დილ.	1,27 ღ.	3,00 დღ.	აქსტაფა	11,23 დილ.	3,21 ღ.	4,45 დღ.	3,51 ღ.
7,39 დილ.	2,54 დღ.	5,15 დილ.	6,30 დღ.	ელისავეტპოლი	7,55 დილ.	11,32 ღ.	1,18 დღ.	9,37 საღ.
12,00 დღ.	5,12 დღ.	7,50 დილ.	8,55 დღ.	ევლახი	5,16 დილ.	8,40 საღ.	10,47 დილ.	4,50 დღ.
10,23 ღ.	10,00 დღ.	1,23 დღ.	1, 53 ღ.	აჯიკაბული	11,34 ღ.	2,28 ღ.	6,02 დილ.	6,45 დილ.
მოდის					**გადის**			
4,30 ღ.	1,50 ღ.	5,35 დღ	5,45 დილ.	ბაქო	7,15 ს.	9,45 დილ.	2,00 დილ.	11,15 ღ.
გადის					**მოდის**			
7,30 დილ.	3,35 ღ.	8,20 საღ.	—	ბაქო	—	6,45 დილ.	12,15 ღ.	4,20 დღ.
3,42 დღ.	9,04 დილ.	3,06 ღ.	—	ხაჩმასი	—	12,54 ღ.	7, ს.	8,55 დილ.
8,05 საღ.	12,20 დღ.	9,40 დილ.	—	დერბენტი	—	9,50 ღ.	4,07 დღ.	4,10 ღ.
8,15 ღ.	6,00 საღ.	12,35 დღ.	—	პეტროვსკი	—	4,30 დილ.	11,15 დილ.	9,00 საღ.
4,40 ღ.	10,45 საღ.	5,20 დილ.	—	როსტოვი	—	11,00 ღ.	6,45 დილ.	12,10 ღ.
—	10,30 საღ.	—	—	მოსკოვი	—	—	7, ს.	—
—	12 ღ. მოდ.	—	—	პეტროგრადი	—	—	9, ს.	—

მოდის თბილისი-წნორისწყალი-თელავი

—	—	9 დილ.	—	თბილისი	—	7,35 საღ.	—	—
—	—	12,47 დღ.	—	საგარეჯო	—	3,54 დღ.	—	—
—	—	6,20 საღ.	—	გურჯაანი	—	10,40 დილ.	—	—
—	—	9 "	—	წ. წყალი	—	7,30 "	—	—
—	—	9,30 "	—	თელავი	—	7 "	—	—

თბილისი-ერევანი-ჯულფა

12,30 დილ.	—	8 საღ.	—	თბილისი	—	8,10 დილ.	—	4,00 დილ.
8,15 საღ.	—	2,35 ღამ.	—	სანაინი	—	2,10 ღამ.	—	9,00 საღ.
12,15 ღამ.	—	5,40 დილ.	—	ყარაკლისი	—	11,25 "	—	5,53 დღ.
7 დილ.	—	11 "	—	ალექსანდროპოლი	—	6,45 საღ.	—	12,20 "
მოდის					**გადის**			
2,45 დღ.	—	6 საღ.	—	ერევანი	—	9 დილ.	—	11 80 ღამ.
გადის					**მოდის**			
—	—	3 00 დღ.	—	ერევანი	—	1,47 დღ.	—	—
—	—	11,57 ღ.	—	შახტახტი	—	5,30 ღ.	—	—
—	—	4,15 "	—	ნახიჩევანი	—	2,10 "	—	—
—	—	6,30 დილ.	—	ჯულფა	—	8,00 საღ.	—	—

თბილისი-ბორჯომი-სურამი-ბაკურიანი

მ. № 18	მ. № 20						მ. № 19	მ. № 17
8,35 დილ.	4,00 დღ.	—	—	თბილისი	—	—	7,45 დილ.	10,00 საღ.
9,35 დილ.	5,01 დღ.	—	—	მცხეთა	—	—	6,52 დილ.	9,11 საღ.
11,27 დილ.	7,12 საღ.	—	—	გორი	—	—	4,45 ღ.	7,06 საღ.
1,47 დღ.	9,00 საღ.	—	—	ხაშური	—	—	3,15 ღ.	5,37 დღ.
3,30 დღ.	10,15 საღ.	—	—	სურამი	—	—	1,30 ღ.	4,00 დღ.
მოდის					**გადის**			
2, 55 დღ.	10,30 ღ.	—	—	ბორჯომი	—	—	1,15 ღ.	3,55 დღ.
გადის					**მოდის**			
—	7,05 დილ.	—	—	ბორჯომი-პარკი	—	—	5,25 დღ.	—
—	8,33 დილ.	—	—	წაღვერი	—	—	4,04 დღ.	—
—	10,52 დილ.	—	—	ბაკურიანი	—	—	1,53 დღ.	—

შენიშვნები: 1) სასწრაფო მატარებლები № 1 და 2 დასაძინებელი ადგილებით და ვაგონ რესტორანით დადის ორჯერ კვირაში: ბათომიდან ოთხშაბათობით და კვირაობით; თბილისს გაივლის ხუთშაბათობით და ორშაბათობით; ბაქოში ჩავა პარასკევობით და სამშაბათობით. მ. № 2 ბაქოდან ბრუნდება პარასკევობით და სამშაბათობით; თბილისში მოდის შაბათობით და ოთხშაბათობით, ბათომში მოდის კვირაობით და ხუთშაბათობით.

2) სწრაფი მატარებელი №№ 5 და 6 დადის სამჯერ კვირაში; ბათომი-როსტოვი ორშაბათობით; როსტოვში მოდის ხუთშაბათობით. ბათომი-მოსკოვი შაბათობით. ბათომი-პეტროგრადი ხუთშაბათობით; მიდის პეტროგრადში ოთხშაბათობით, ამ მატარებელში დასაწოლი ადგილები დანიშნულია.

3) მატარებელი ნომერი № 6 როსტოვიდან ბათომამდე კვირაობით; თბილისში მოდის და გადის ოთხშაბათობით; მოსკოვიდან ბათომში ოთხშაბათობით; თბილისში მოდის და გადის კვირაობით და პეტროგრადიდან ბათომში კვირაობით, თბილისში მოდის და გადის პარასკევობით.

4) სალონტო მატარებელი №№ 3 და 4 თბილისიდან და ერევნიდან გადის ლუწ დღეებში.

ა) საბორგო-სამგზავრო მატარებელი 25 და 26 კენტ დღეებში.

5) ფოსტის მატარებელი №№ 3 და 4 თბილისიდან და თელავიდან გადის ლუწ დღეებში და საბორგო-სამგზავრო № 21 და 22 კენტ დღეებში ერთ და იმავე საათზე.

6) ერევანს და ჯულფას შორის ორჯერ კვირაში—ერევნიდან სამშაბათობით და პარასკევობით, ჯულფიდან კი ოთხშაბათობით და შაბათობით.

7) პირდაპირი მიმოსვლა: თბილისი-ფოთი, თბილისი-ქუთაისი, ქუთაისი-ბათომი, ფოსტის მატარებლების №№ 3 და 4 მთავარ ხაზზე და შტოებზე თანახმად ამ მატარებლების მიმოსვლისა.

8) ბაქო-კავკავი ერთი ქლ. ვაგონი მატ. №№ 3 და 4.

9) №№ 5 და 6 მატარებლების შემადგენლობაში მოსკოვი-თბილისი შედის სპეციალურ დანიშნულების ვაგონი (სავაჭრომრეწველო საზოგადოების კუთვნილი ვაგონი) და როსტოვი-თბილისი ერთი ქლ. ვაგონი.

(2—1)

მთავარი ტყავკავშირი

ს. ს. ს. რ. ს. მ. უ. ს.

თბილისი ვორონცოვის ქ. № 82. ტელეფონი 3—08.

ტყავკავშირის უწყებაში

ტყავეულობის ქარხნები

ქეჩების ფაბრიკები

ფეხსაცმელების ქარხნები

საზარაკო საუნაგირო და ტანსაცმლის სახელოსნოები

მიიღება შეკვეთა ტყავეულ და ქეჩების ნაწარმოების როგორც არმიისა, ისე საზოგადოებრივ და კერძო დაწესებულებათა საჭიროებისათვის.

განყოფილების მაღაზიებში (სომხური ბაზარი, №№ 6 და 62).

იძლევა ყველას ბითუმად და ცალობით ყოველნაირი ფაბრიკატები თავის წარმოების.

ს. ს. ს. რ. ფინანსთა კომისარიატის

დიდი ლატარია

საქართველოს დამოუკიდებლობის სასარგებლოდ

პირველი მოგება . . . . . 500 მილიონი

მეორე . . . . . 150 "

მესამე . . . . . 50 "

100.000 მან.

15.000 "

მოგებათა დასაფარავად გამოყოფილია 1.200000000 მან.